

Λαμπρός εορτασμός στην ιστορική Ιερά Μονή Αγίου Αθανασίου Φιλίων

/ [Ιερές Μονές](#)

Με λαμπρότητα και θρησκευτική κατάνυξη εορτάστηκε ο Άγιος Αθανάσιος στην ιστορική Ιερά Μονή του Αγίου Αθανασίου Φιλίων.

Η πανηγυρική Θεία Λειτουργία τελέσθηκε από τον πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη Φιλάρετο και τον πρ. Δημήτριο Σταθακόπουλο.

Η Ιερά Μονή του Αγίου Αθανασίου βρίσκεται κοντά στο χωριό Φίλια Καλαβρύτων, στη νότια πλευρά του βουνού Θισβετίου. Η ημερομηνία ίδρυσης της Μονής δεν είναι ιστορικά εξακριβωμένη.

Έμμεση αναφορά για την Μονή έχουμε από το γεγονός ότι επί ηγεμονίας του σουλτάνου Σελίμ Α΄ του σκληρού (1512 - 1520), Ιωάννης ή Γεώργιος Τσερνωτάς (Τσερνοτάμπεης) κάτοικος της περιοχής, ανακάλυψε συμπτωματικά, οργώνοντας ένα βακούφικο κτήμα της Μονής Αγίου Αθανασίου Φιλίων, ένα θησαυρό του αρχαίου Κλείτορα.

Η πληροφορία αυτή επιβεβαιώνει την ύπαρξη αλλά και τον πλούτο της Μονής την εποχή αυτή.

Εικάζεται, όμως, ότι είναι σύγχρονη της Αγίας Λαύρας και του Αγίου Νικολάου Βλασίας και δεν πρέπει να ξεπερνά τα 350 έτη.

Η ιστορία της Μονής

Η ακριβής χρονολογία ίδρυσης της Μονής μας είναι άγνωστη. Κατά την παράδοση, η ίδρυσή της ανάγεται στα τέλη του 10ου αιώνα όταν Αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο Νικηφόρος Φωκάς. Η πρώτη γραπτή μαρτυρία για την ύπαρξη της Μονής προέρχεται από πατριαρχικό σιγίλιο του 1652 ή 1653, σύμφωνα με το οποίο ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιος Α΄ την ανακηρύσσει σε πατριαρχική και σταυροπηγιακή. Το 1781, ο Πατριάρχης Γαβριήλ ο Δ΄ ανανέωσε τα προνόμια της Μονής με νέο Πατριαρχικό σιγίλιο ενώ λίγο αργότερα (1798) ο Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε΄, αφού ανανέωσε και αυτός τα προνόμια της Μονής, όρισε, παράλληλα, την ετήσια εισφορά της Μονής προς το Πατριαρχείο στα 105 γρόσια.

Μεγάλη υπήρξε η προσφορά της Μονής κατά την Επανάσταση του 1821 αφού αποτελούσε κέντρο ανεφοδιασμού και καταφύγιο για τους αγωνιστές που μάχονταν εναντίον των Τούρκων. Την ίδια περίοδο η Μονή, μετά από την πώληση ενός μετοχίου της στην περιοχή της Πάτρας, διέθεσε το ποσό των 6000 γροσίων προκειμένου να δαπανηθεί για τις ανάγκες του αγώνα. Μοναχός της υπήρξε ο διαπρεπής ιεράρχης Μητροπολίτης Δέρκων Γρηγόριος που θανατώθηκε από τους Τούρκους τον Ιούνιο του 1821 στην Κωνσταντινούπολη. Με δικές του δαπάνες κατασκευάστηκε το 1819 και η κρήνη που διασώζεται μπροστά από το καθολικό της Μονής. Στις 15 Ιουλίου του 1826 το μοναστήρι πυρπολήθηκε από τα στρατεύματα του Ιμπραήμ και καταστράφηκε το μεγαλύτερο μέρος του αρχείου του. Από τους 70 περίπου μοναχούς που είχε η Μονή πριν την Επανάσταση απέμειναν το 1830 μόνο επτά, ενώ τα χρέη της αυξάνονταν συνεχώς. Το 1850 ανέλαβε την διοίκηση της Μονής ο ιερομόναχος Παρθένιος Χρόνης, από το γειτονικό χωριό Φίλια, και κατάφερε σε σύντομο χρονικό διάστημα να ανορθώσει τη Μονή τόσο σε οικονομικό επίπεδο όσο και από πλευράς ανθρωπίνου δυναμικού. Μέχρι το θάνατό του, το 1875, οι μοναχοί ξεπέρασαν τους 60. Στη συνέχεια η Μονή άρχισε να παρακμάζει με αποτέλεσμα το 1928 να προσαρτηθεί ως μετόχι στη Μονή της Αγίας Λαύρας των Καλαβρύτων.

Η Μονή εορτάζει στις 18 Ιανουαρίου, ημέρα μνήμης του Αγίου Αθανασίου, και στις 2 Μαΐου, ημέρα ανακομιδής των ιερών λειψάνων του.

Πηγή: kalavrytapress.gr